

[Christmas Møller.]

grænset Omraade kan, som Verden og Menneskene nu engang er, rulle sig ud til meget store Ting og bringe i sit Kølvand Situationer, som vi ikke kan ønske.

Vi maa derfor her ved første Behandling af dette Lovforslag sige, at vi vil afvente den Udvalgsbehandling, som vi gaar ud fra kommer, givende os Oplysninger fra Regeringen og maaske ogsaa fra anden Side, og disse Oplysninger vil naturligvis være afgørende for den Stilling, man til Slut maa indtage til Sagen. Men Tvivl skal der ikke være om, som der ikke har været Tvivl om, at der skal være Ro og Orden i Landet, at denne vor største Eksport skal for Landbrugets som for det hele Samfunds Skyld holdes i Gang i saa stor Udstrækning, som det overhovedet paa Grund af andre Landes Indkøb er muligt for os.

Niels Frederiksen: Jeg finder ingen Anledning til at fremsætte principielle Betragtninger vedrørende Spørgsmaalet om Statens Indgreb over for Arbejdsstridigheder. Vi staar, som det foreliggende Forslag er Udtryk for, over for en Situation, hvor der skal træffes en Afgørelse, og denne Afgørelse skal træffes hurtigt. Lovforslaget angaar en Eksportindustri, som har afgørende og bestemmende Betydning for vort Lands Økonomi og hele vort Lands erhvervsmæssige Stilling. Det berører Forhold af vital Interesse, som ogsaa har Adresse langt ud i Fremtiden, og derfor er det selsagt, at vi i Det radikale Venstre nærer den Opfattelse, at en Arbejdsstrid her ikke kan faa Lov at udvikle sig og foregaa, uden at Statsmagten gør sin Ret gældende ud fra samfundsmæssige Betragtninger.

Vi kan ikke anerkende Retten til at slaas om et Spørgsmaal, hvis Afgørelse har saa stor Betydning paa de Omraader, jeg har nævnt. Det er kun rigtigt og rimeligt, at man forlanger, at Samfundssindet skal slaas igennem hos dem, der her skal udvise det i den foreliggende Situation. Der er ingen Tvivl om, at en Standsning af denne Eksport har afgørende Betydning paa mange Omraader; der er heller ingen Tvivl om, at alle erkender — det fremgaar af de faldne Udtalelser —, hvor alvorligt Spørgsmaalet er, og hvor nødvendigt det er, at denne Konflikt bringes til Ophør, og ud fra disse Betragtninger kan vi fra mit Partis Side yde vor Tilslutning til det foreliggende Forslag og give vor bedste Støtte til en hurtig Gennemførelse, saaledes at det Spørgsmaal kan komme ud af Verden, der i Øjeblikket

staar som en Trusel mod vort Lands Økonomi.

Hans Hansen (Rørby): Rigsdagen staar med dette Lovforslag i en Tvangssituation. Vi har fra Retsforbundets Side gennem vor Tilslutning til Forligsmandsloven allerede givet Udtryk for, at vi mener, at Samfundet har vitale Interesser at varetage i den Kamp, der foregaa inden for Fagene. Selvfølgelig kan den nuværende Situation med Standsning af vor vigtigste Eksportgren ikke opretholdes. Der er ikke to, men tre Parter i denne Sag; Samfundet er med sine vitale Interesser den største og den vigtigste Part, og disse Interesser har Lovgivningsmagten og Rigsdagen at varetage. Vi har aldrig i Retsforbundet anerkendt, at Fagenes Arbejdsgivere og Arbejdere skulde have Haands- og Halsret over denne tredje Part, men jeg maa jo indrømme, at for mig staar det saadan, at dette har været Socialdemokratiets Opfattelse.

Vi kan fra vor Side kun hilse med Tilfredshed, at Regeringspartierne griber ind her for at varetage Samfundets Interesser over for Fagene, naar disse, som det allerede er sket, bringer vor vigtigste Eksport og Samhandel i Fare. Det har ikke været muligt at sætte sig nærmere ind i Lovforslaget i den korte Tid, der har været levnet dertil; men jeg kan sige i dette Øjeblik, at selv om vi naturligvis maa afvente det Resultat, Udvalget kommer til, vil vi i hvert Fald ikke ved den endelige Afstemning gaa imod, at man griber ind over for denne alvorlige Konflikt. Om vi vil stemme for Forslaget, kommer til at bero paa, hvilke Oplysninger der fremkommer om Sagen; men vi kan ikke stemme imod et Forslag, der tager Sigte paa de store Interesser, der her staar paa Spil.

Holstein: For et Aar siden købte den højtærede Regering, hvis Medlemmer frimodigt drager Landet rundt og kalder sig selv Garanter for Statsautoriteten og Samfundsordenen, en Lov gældende for et Aar om Forbud mod Lockout og Strejker. Den tilkøbte sig denne Lov stik i Strid med det socialdemokratiske Partis almindeligt hævdede Principper for Ordningen af Lønforholdet mellem Arbejdsgiver og Arbejder, altsaa stik i Strid med et socialdemokratisk principielt Grundkrav — købte sig denne Lov, fordi man frygtede for at se den sidste Trediedel af Arbejderbefolkningen jaget ud i den Arbejdsløshed, hvori de to Trediede dele befandt sig, og købte den med et Brud